

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprojema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 46.

V Ljubljani, v torek 25. februarja 1896.

Letnik XXIV.

Državni zbor.

Dunaj, 24. februarja.

Poljedelski minister grof Ledebur odgovarja na interpelacijo poslanca Pernerstorferja in tovarišev glede razmer pri bratovski skladnici v tovarni za železo grofa Harracha na Moravskem, češ, da je rudarsko oblastvo vse potrebno ukrenilo, da vredi to stvar v interesu delavcev in v smislu zakona, in da vlada hoče prej ko mogoče pri vseh bratovskih skladnicah vpeljati novi zakon.

Poslanec grof Kuenburg in tovariši interpelirajo naučnega ministra glede nemškega šolstva v Pragi. V interpelaciji navajajo, da se vedno zmanjšuje število razredov na nemških šolah in da so mnogi otroci prisiljeni obiskovati zasebne šole, ter vprašajo ministra, ali hoče odstraniti razne ne dostatke.

Na to se nadaljuje nadrobna debata o proračunu naučnega ministerstva. Generalni protigovornik poslanec Adamek naglašja, da je debata zanimiva, ker je na čelu naučne uprave zopet baron Gautsch. Grof Badeni razume sicer pomlajati stare državnike, toda narodi imajo dober spomin in češki narod še ni pozabil barona Gautscha, ki je zvišal šolnino, odpravil več čeških srednjih šol in imel velik vpliv pri dunajskih punktacijah. Češki zastopniki bodo vedno zahtevali napredek v šolstvu, pred pravice v tem oziru se ne smejo dopuščati. A dokler bode šolsko vodstvo centralistično in birokratsko, tako dolgo ne bo bolje. Govornik omenja šolskih ukazov grofa Thuna in naglašja, da je češki deželni šolski svet skušal Kielmanseggov ukaz razširiti tudi na učitelje. Minister naj pokaže svojo barvo glede

tega ukaza in Komenskega šole. Govornik obžaluje, da se češki narod prezira v obrtnem šolstvu, izraža željo, da bi vlada pospeševala etnografski muzej in češko vseučilišče na Moravskem, ter graja, da mora češki narod sam vzdrževati velik del srednjih šol. Češki narod zahteva dejanja in po tem bode vravnal svoje politično postopanje.

Dr. vitez Kozlovski (generalni govornik pro) obžaluje pomanjkanje duhovnikov in učiteljev in da so šole slabo obiskovane. Obžalovanja vredno je tudi, da z višjih šol poleg takih, ki so naučeni za vero, cesarja in dom, prihajajo tudi ljudje, ki se ne zanimajo za junaška dela v zgodovini in zasluge naših največjih državnikov, temveč sami hrepene po časti in denarju. Duhovnikov primanjkuje vsled slabe verskonravne vzgoje na ljudskih in srednjih šolah, vsled prenizke dotacije duhovskih semenišč in apatične malomarnosti človeške družbe nasproti duhovskemu poklicu. Poljaki so vedno visoko cenili verskonravno vzgojo ter odobravalji dotično izjavo ministerskega predsednika, in tudi levičarji načelno niso ugovarjali. Govornik želi pravo izvedbo § 1. ljudskošolskega zakona z ozirom na versko-nravno vzgojo v šoli, ter naglašja pomen duhovščine, ki deluje proti vedno rastočemu materializmu, proti anarhiji, ki izpodkopava avtoriteto, in proti socializmu, ter ublažuje razliko med reveži in bogatini. Za idealne namene pa je treba tudi materialnih sredstev in zato govornik pozdravlja vravnavo kongruo. Glede učiteljstva govornik izraža željo, naj bi se v proračun postavila primerna svota v podporo internatov za pripraviške gojence. Obžaluje, da je dr. Demel govoril proti poljski gimnaziji v Šleziji, češ, da škodi nemški narodnosti. V Levovu je nemška gimnazija

in v Galiciji sploh več nemških ljudskih šol, in vendar Poljaki ne uvidijo v tem škodo za svojo narodnost. Govornik izraža nado, da bode naučni minister ustregel opravičenim željam češkega naroda in v dogovoru s finančnim ministrom v prihodnjem proračunu določil večjo svoto za učne namene.

Dr. Demel nasproti Swieżemu odgovarja, da niso Nemci v Šleziji vzrok, ker so slovanske ljudske šole le jednorazrednice. Razširjanje ljudskih šol je stvar občin in deželni zbor je vedno imel odprte roke za ljudske šole. Poljska gimnazija se ni ustanovila z denarjem šleških Poljakov, ampak so denar nabrali v Galiciji in na ruskem Poljskem. Ta gimnazija je kukavično jajce, katero je poljski orol položil v gnezdo šleškemu orlu, da je izvali.

Poročevalec grof Pininski odgovarja raznim predgovornikom. Da bi bila srednja šola jednotna, je občna, toda neizpeljiva želja, ker bi trpel ali humanistični ali realni poduk; k večjemu bi se to moglo zgoditi v zadnjih dveh razredih. Kar se tiče zahtev v narodnem oziru, more jih poročevalec le priporočati naučni upravi. — Odločno ugovarja dr. Demlu, da bi bila poljska gimnazija v Tešinu kukavično jajce, in taki govori gotovo ne pospešujejo miru v deželi. — Konečno pritruje dr. Kozlovskemu glede versko-nravne vzgoje in vravnave kongruo.

Posl. dr. Scheicher nasvetuje resolucijo, da dobi šentpolitska škofija cerkvenega zastopnika v nižjeavstrijskem dež. šol. svetu. Nato je bil vsprejet naslov „centrale“ in „ustanove“, kakor tudi vse dotične resolucije.

Na vrsto pride naslov „bogočastje.“

LISTEK

Iz življenja gališkega izselnika v Braziliji.

(Konec.)

Videč njegovo dobrosrčnost, sem ob svitu vstal, donesel vode, pometel po dvoru, počesal krave, dal jim krme in jih napojil. Budnik mi je takrat dejal: „Dokler bo tukaj trajalo delo, ostanete pri delu, pri meni pa boste imeli hrano.“ Tako sem delal tam dva meseca ter prejel vsak dan po 3 gld. našega denarja. S tem sem bil že zelo zadovoljen, toda kaj? Čez dva meseca bilo je delo končano in jaz sem bil prisiljen, kje drugod poiskati si dela. Res sem našel delo pri neki opekarni v mestu Kuritibi. S početka so mi plačevali po 2 gld. 50 kr., pozneje samo po 2 gld. na dan; toda ves zaslužek bilo je treba potrošiti za hrano, kajti tam je vse zelo drago. V tej opekarni sem delal jeden mesec in jeden mesec na koloniji Maskvelija tudi pri naših Mazurikolonistih, pri katerih sem imel 50 kr. na dan in hrano.

Ko sem si že prihranil nekaj denarja ter preračunal, da ga bo dovolj za potovanje, prosil sem Boga, ki mi je ohranil življenje, za pomoč, da bi mi pomagal, srečno vrniti se v domovino. Kakor sem sklenil, tako sem tudi učinil: vračal sem se nazaj po tej poti, po kateri sem prišel. Na tak način sem dospel v Rio-Zanejro in prišel sem o pravem času, kajti že drugrega dne imel je odriniti pa-

robrod v Italijo. Pred odhodom na parobrod sem se srečal z nekaterimi svojimi rojaki. Vsi smo se pri srčno pozdravili, odšli po 155 milrajzov za vožnjo ter se odpeljali in čez 26 dni vožnje smo srečno dospeli v Genovo. Tu stopivši iz parobroda, sem padel na kolena, poljubil evropsko zemljo, zahvalil Boga, da mi je dal srečno priti čez morje in ga prosil, podeliti mi milost, da se tako srečno vrnem v svoje rojstno gnjezdo. V Genovi smo bili primorani, zložiti pri avstrijskem konzulu nekaj zapisnik in isto tako pozneje pri ravnateljstvu dunajske policije.

Evo vam torej vernega poročila gališkega izselnika v Braziliji, kateremu so njegovi rojaki in poslušalci očitali, češ, da ne govori resnice. Dejali so, da vsi drugi v svojih pismih, ki jih pošiljajo domu, le hvalijo Brazilijo, ter svetujejo svojim sorodnikom in sosedom, naj poprodajo vse ter se podajo za njimi. Na to jim naš „Braziljanec“ odvrne: „Nobenemu izmed izselnikov se tam ne godi dobro in se mu tudi nikdar ne bo; pač pa se nahajajo med njimi ljudje, brez občutkov človeške dostojnosti, ljudje polni zavisti, kateri videč, da so pahnili sami sebe v neizogibno propast, govoré: „Čakaj, pisati hočem svojemu bratu, sosedu, botru, svaku, da se mi godi dobro, naj torej pridejo semkaj; naj tudi oni spoznajo te dobrote kakor jaz, naj se mi tam vsaj ne posmehujejo.“ Ako pa hoče kdo v pismu poročati resnico, pa na braziljskih poštah prepisejo pismo po svojem in na tak način spravljajo naše ljudi v očitno pogin.“

Kdor bi torej izmed Slovencev le hrepel še vedno po tem braziljskemu raju, naj prečita poprej ta doživenja, predno se podá na tako daljno pot v neznano prihodnost. Upam, da mu te vrstice vsaj nekoliko ohladé ono koprnenje, in če se to zgodi ter se ljudje še o pravem času spametujejo, pa so dosegle te vrstice svoj namen.

Priobčil Podravski.

Dozdevna ljubezen.

Roman. — Spisal knez M. N. Volkonskij.

(Dalje.)

„Kako da niso podleci“, ponovil je Ljvov, „glejte, ravno-kar sem šel na shodišče in pogledal na njihove konjušnice, kozolce in pohištva . . . To je nekaj prekrasnega! Cistota, natančnost . . . prijazno je gledati!“

„Nu, kaj še!“ dejal je Kašinskij.

„Tu je vsaka stvarica na svojem mestu“, nadaljeval je Ljvov. „Videli bi, vozniki, s katerimi smo se pripeljali, so pokrili kočije, konje odeli z nepremočljivimi debelimi plahtami, sami so pa v gutaperčevih plaščih . . . Nu, priprosto razkošje!“ rekel je z iskrenim veseljem, odkrivaje svoje bele, krasne zobe.

„A ste zapazili, kaki konji so tu?“ prašal je Kašinskij, ki je odobriteljno poslušal Ljvova.

„Kaka krasota, kako razkošje“, pritrdil je Ljvov. „A pri nas v Rusiji! . . . Ardalion Matvejevič, pomnite naše stare vozé? Sestradani konji, mršava

5 31 M. B. Renu

Posl. dr. Kronawetter je pogreval zopet svoje stare, neslane fraze, češ, da državna blagajna ne sme pokrivati primanjkljajev verskega zaklada. Že cesar Jožef, pravi govornik, je določil, da mora prispevati ona duhovščina, ki dobiva večjo plačo, kakor znaša kongrua. Ko bi še živel cesar Jožef, ne bi se godilo, da bi država pokrivala primankelje moravskega verskega zaklada, dočim nadškof v Olovcu dobiva letnih 800.000 gld. Ta svota bi se morala znižati. Vlada bi morala izvršiti zakon iz l. 1874.

Posl. Treunfels vpraša vlado, kdaj bode vravnana kongrua, ter izraža željo, da bi se predru- gačil zakon z dne 7. maja 1874, ki se je sklenil brez dogovora s škofi. Ta zakon nima nobene pravne podlage.

Naučni minister baron Gautsch odgovarja dr. Kronawetteru, da njegovi zahtevi nasprotujejo praksa, zakoni in vladno stališče. Če hoče biti dr. Kronawetter dosleden, moral bi predlagati, da se črtajo sploh vsi prispevki za bogočastje. Kar se tiče zakona z dne 7. maja 1874, izjavi minister, da bode prememba mogoča, ko bode dognana davčna reforma. Konečno napove minister, da bode vlada predložila načrte o vravnavi plač državnih učiteljev, kongrua katoliških duhovnikov in dotacije grško-vzhodne duhovščine v Dalmaciji.

Posl. dr. Scheicher naglašja, da je največja škoda za cerkev, ker jo smatrajo za državno na- pravo. Ze l. 1849 je vlada spoznala, da vladna na- prava ne more pomiriti razburjenih duhov. Državni vpliv na duhovščino je škodljivejši, ko slaba plača. Cerkev mora biti prosta, državna cerkev škodi tudi državi. Govornik opozarja na neznatne pokojnine, zahteva duhovske zastopnike v okr. šolskih svetih, premembo določil o volilni pravici duhovnikov in anticipando plača za delovanje duhovnikov v šoli. Sploh bodi zbornica pravična nasproti duhovščini.

Govorili so še dr. Kronawetter, dr. Menger in poročevalec dr. pl. Fuchs.

Danes je zopet seja.

Politični pregled.

V Ljubljani, 25. februarja.

Gospodska zbornica je imela včeraj svojo prvo sejo. Po otvoritvi po zborničnem predsedniku grofu Trauttmansdorffu predstavi ministerski pred- sednik novoimenovane ministre viteza Guttenberga in dr. Rittnerja, pozivlja zbornico, naj izvoli izmed svoje srede deputacijo, ki se ima vdeležiti pogajanj glede obnovitve pogodbe z Ogersko ter prebere do- pis ogerske vlade, ki vabi člane k slavnosti tisočlet- nice. Na to preide zbornica na dnevni red, katerega prva točka je branje zakonskega načrta glede raz- širjenja zakona z dne 27. aprila 1887 o preskrbo- vanju vojaških vdov in sirot. Posl. Dumba predlaga, naj se izroči predloga politični komisiji in vpraša

dlaka, izvoščiki v capah . . . umazani . . . iz glave moli perje, t. j. ne iz glave, ampak iz onih smol- natih kap, brr! . . . in kupi sena pod nogami . . . prizer! . . .

Vsi so se zasmeli.

„Da, toda tu je tudi drugo podnebje“, vmešala se je grofica.

„E, kaj še, kaj vpliva podnebje?“ del je Ka- šinskij, mahnišvi z roko. „Tu je drugi narod — to je!“

„Da, res, pri nas je narod nekoliko zaostal“, pripomnil je Ljvov, gledaje na Stefana Alekséjeviča in delaje resno obličje.

„Nekoliko“, ponovil je Kašinskij, „še precej! Pri nas je narod popolnoma zver — živina!“

„Da, žalihože, to je res“, vzdahnla je grofica, „vsakokrat, ko sem prišla v dotiko z našim narodom, uverila se sem o njegovej nerazvitosti . . .“

„Mislim, da ne samo vi, grofica“, rekel je Ka- šinskij, „ampak vsakdo, gotovo vsakdo, razven kva- snih ruskih rodoljubov. Samo s temi se ni moči zgovoriti.“

„Da, zato pa stojé ti tako za narod . . . uh!“ . . . del je Ilija Dmitrijevič. „Še nedavno sva govo- rila s Stefanom Alekséjevičem . . . Stefan Aleksé- jevič, pomnite?“

Bahtemin je vzdignol glavo. Njegovo medlo, blede-rumeno obličje se je ustrašilo, goste, mršave obrvi so se zgrbančile.

„Kaj pa?“ prašal je. „Da, naši domoljubi . . . slavjanofili . . .“

On se je nasmehnil in pomrdal z ramení.

domobranskega ministra, bode li možno v najkraj- šem času dobiti za ta zakon najvišje potrjenje. Mi- nister grof Welserheim odgovarja, da je vladi mn-go na tem, da stopi čim preje ta zakon v veljavo, ven- dar je pa odvisna njegova rešitev od postavodajalnih oblastij obeh državnih polovic. Konečno naglašja mi- nister, da je vlada že sedaj, ko še ni v veljavi pred- loženi načrt, tople priporočala prošnje vojaških vdov in sirot v povoljno rešitev. Omenjeni načrt, kakor tudi oni glede revizije obrtnih in gospodarskih za- drug ter enakih društev, se izroči politični komi- siji. Po nekaterih daljnih razpravah in volitvi odseka za posvetovanje o zakonu glede rudniških nadzorni- kov se zaključi prva seja. Prihodnja seja se vrši konec tega tedna.

Princ Fridertik Schwarzenberg o češ- kem državnem pravu. V nedeljo zvečer je priredilo katoliško politično društvo za Češko dru- štveni shod. Načelnika namestnik grof Nostic je v kratkih potezah očrtal politični položaj s posebnim ozirom na češke razmere ter povdarjal, da se kon- servativno veleposestvo še vedno drži svojih starih načel. Konečno je obžaloval, da je odstopil grof Thun, in izražal nado, da bode še nadalje deloval na po- litičnem polju. Na to je nastopil princ Schwarzen- berg, ki je najpreje grajal, da je moral zaključiti češki deželni zbor svoje posvetovanje že 14. t. m. Razpravljajoč o adresni debati v zadnjem zasedanju pripomni govornik, da se je s tem storil prvi resni državnopравни korak, glede katerega morajo biti je- dini vsi pristaši državno pravnih zahtev. Kar se je do- sedaj ukrenilo na tem polju, pravi govornik nadalje, služi le kot temeljna podlaga, adresa je pa sklepni ka- men te pomenljive stavbe, ki pa bode le tedaj ustre- zala svojem namenu, ako postane delo miru. Na to preide princ na novo volilno preosnovo. Govornik je odločen nasprotnik splošne volilne pravice, ki je v vseh državah, koder je vpeljana, služila le v na- kupovanje glasov in dovedla do korupcije. Po nje- govem mnenju je preosnova najprimernejša, ako dobe deželni zbori volilno pravico za državni zbor, ker le na ta način se morejo odstraniti vsi nedostaki cen- tralističnega državnega zbora. Bodočnost češkega kraljestva je le tedaj zagotovljena, ako se izvede avtonomija deželnega zbora in enakopravnost ne samo na papirju, marveč tudi v dejanju. Njegov govor so navzoči živahno odobraval, kar pa glede točke o volilni preosnovi ni bilo umestno, vsaj ne za naše razmere v Slovenih.

Ogerska zbornica. V včerajšnji seji je po- ziviljal ministerski predsednik baron Banffy poslance, naj se pripravijo za izvolitev kvotne deputacije, kar je dalo povod daljšim razpravam o neparlamentar- nem značaju Badenijskega ministerstva. Posl. Sima je na kratko izjavil, da se iz načelnih vzrokov ne vdeleži volitve deputacije, ker se Badeni ne ravna po določilih § 19 zakona z leta 1867, ker trdi, da mora imeti Avstrija popolno ustavno vlado. Jednako

„Da, slavjanofili“, ponovil je Kašinskij s po- sebnim, zasmehljivim naglasom. „Hm . . . à propos, ali ste čitali poslednji članek?“ nazval je izvestnega ruskega publicista. „Kakó?“

„Ne, nisem čital“, rekel je Bahtemin. „Jaz sploh ne čitam njegovih člankov, priznam, „ne morem jih prebavljati. Tu se mi ustavljajo.“

Pokazal je na grlo.

„Res, vsakokrat, kakor s polenom po glavi“, dejal je Kašinskij, nevedé ponavlja se si kake zaslí- šane besede.

„Kaj je v onem članku?“ prašala je stara Ljvova.

„Gotovo vse to-le“, pojasnil je Ljvov, love po- gled Kašinskega in želé zopet dobiti njegovega odo- brenja. „Evropa, hlapci zapada, Slavjani, pravo- slavje, ruski mužik . . . Ni nam treba mužika učiti, ampak od njega učiti se . . . Vse táko!“

Kašinskij je zopet potegnil smeječ se z dlanjo po očeh in licih. Ljvov se je razvedril.

„Da, to se mi je zdelo vedno čudno“, dela je po premolku grofica. „Koliko pišejo sedaj, da se mo- ramo pri mužiku učiti, a njega ni treba učiti; toda čemu, kakó učiti se, ne govore. Jaz bi pa iskreno želela vedeti, čemu se moremo naučiti pri mužiku. Tega nič ne razumem.“

„Citajte naše slavjanofile, grofica, potem izveste“, rekel je Kašinskij, prekanjeno smeje se.

„Saj sem čitala in vendar ničesar ne razumem.“

„Trpljenju se je treba učiti pri mužiku“, de- jala je trkaje stara Ljvova, „trp-lje-nju“.

(Dalje sledi.)

je izjavil posl. Helfy. Ministerski predsednik odgo- varja, da se mora spoštovati obstoječi zakon in je toraj dolžnost zbornice, da izvoli potrebno število poslancev v deputacijo. Minister trdi, da je to po- trebno tudi v slučaju, ako bi se ne obnovila po- godba z Avstrijo, kar pa ni nikakor želeli. Posl. Ugron se načelno strinja z izjavo min. predsednika, toda povdarja, da je nujno potrebno, da se tudi z avstrijske strani spolnijo določbe sedanjih zakonov. Dokler se pa to ne zgodi, tako dolgo je vsako na- daljno delo ničevno in brezpomembno, in vsled tega bode glasovala njegova stranka proti predlogu. Po teh pojasnilih se je debata zaključila. Banffyjev predlog se je vsprejel z glasovi liberalcev, nacionalne stranke in Szaparyjeve frakcije. Konečno se je pre- bralo poročilo deželne komisije za slavnost tisočlet- nice glede razstave krone sv. Stefana in ostalih kra- ljevih znamenj, katero se je odobrilo po nekaterih ugovorih poslanca Ugrona.

Bolgarija. Poslednje dni minulega tedna so se dovršile končne izpremembe v bolgarskem mini- sterstvu. Kot novi član Stoilovega kabineta je ime- novan dosedanji zbornični predsednik dr. Todorov, ki je prevzel pravosodno ministerstvo, katero je do- sedaj začasno vodil ministerski predsednik. Dosedanji zunanji minister Načević odda svoj posel začasno ministerskemu predsedniku ter prevzame vodstvo ministerstva za trgovino in obrt. Vojni in naučni minister ter minister za javna dela obdrže nadalje svoje portfelje. Stoilov oskrbuje po novem redu zo- pet tri posle, predsedstvo, notranje in začasno zu- nanje ministerstvo. To spremembo so vladni organi jako dolgo kuhali, kajti že pred prihodom kneza Ferdinanda so se vršila posvetovanja, katera je pa oviral minister Načević, ki je še vedno bolehen in je le na mnogostransko prigovarjanje prevzel trgo- vinsko ministerstvo. Ker je poleg ostalih tudi novi minister Todorov zvest pristaš Stoilove stranke, vsled tega se ne bo spremenila dosedanja politika. — Knez se poda v prihodnjih dneh v Carigrad, kamor ga bode spremljal Stančiev, ki dospe v kratkem iz Dunaja. Trdi se, da se vrše v Carigradu poseto- vanja glede vzhodnorumelijskega guvernerja in glede prinčevega priznanja.

Položaj v Italiji. Zadnja poročila o do- godkih v Abesiniji so zelo vznemirila italijanske du- hove. Zmernejši krogi so že dlje časa poprej sveto- vali vladi, naj z ozirom na ogromne stroške sklene mir s kraljem Menelikom ter vsprejme pogoje, ka- tere je predlagal vodja Abesincev. Res so se vršila pogajanja mej Menelikom in generalom Baratierjem, toda italijanska vlada ni hotela nič slišati o kakem sklepanju miru, akoravno ji je svetoval sam Bara- tieri, ki je kmalu uvidel, da ne bode kos ogromnim abesinskim četam. Zadnji dogodki so pa pokazali, da je imel general Baratieri pravo. Nič ne koristi Ita- lijanom, da imajo v Afriki 37 bataljonov po 600 mož, to je skoro četrtino vsega vojaštva, kajti ta armada še ni dovolj močna, da bi se upala posta- viti v bran nasprotnikom. V kratkem odpošlje vojni minister zopet 12 bataljonov pod poveljstvom gene- rala Baldissera, ki bode prevzel glavno poveljstvo v Afriki. — In vendar ni upati, da bi imeli Italijani vsled tega kake koristi. To je pa tudi uvidelo ita- lijansko prebivalstvo. Socijalisti, radikalei in zmernejši krogi so si v tém jedini, da ravna vlada zelo ne- spametno, ako nadaljuje pričeto vojno, in so sklenili, da v prihodnjem zasedanju odločno ugovarjajo vlad- nemu postopanju, ki zahteva vedno večje žrtve. V prvi seji dne 5. marca bodo označili ljudski zastop- niki svoje mnenje nasproti ministerskemu predse- dniku in njegovim tovarišem, ki popolno brez potrebe izmzgavajo že itak do skrajnosti ubožano italijansko ljudstvo.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 25. februarja.

(Dopolnilna državnozbornska volitev.) Dasi ob tej uri še nimamo iz vseh krajev brzoj. poročil, vendar že po dosedanjih lahko sklepamo, da je zmagal pri današnji dopolnilni volitvi kurat g. Anton Koblar, kandidat narodne stranke. Vendar pa moramo reči, da je dobil častno manjšino tudi gosp. Jelovšek, vzlasti ako pomislimo, da se je še le zadnji trenu- tek odločil za kandidaturo, da se torej zanj ni mogla razviti nikaka agitacija. Nasprotna stranka je bila že davno na delu, le žal, da je po nekaterih krajih, n. pr. v Idriji, zopet nastopala tako surovo, da bi si kaj takega ne mogli misliti od izobraženih ljudi.

(K volilni prenosovi.) Iz Trebnjega 22. febr. Kranjska ima po ofic. štetvi 31. dec. 1890 498.958 prebivalcev; da bi ji šla po vladnem ključu (350.000 + 150.000 = 500.000) v peti kuriji dva mandata, manjkalo ji je takrat (31. dec. 1890) 1042 prebivalcev; zdaj jih ima že dosti: preračunjeno po progresivnem naraščanju jih je imela 1895 že 520.000, toraj gotovo dosti za 2 poslanca. Po vladnem ključu pa bi imela (ne glede na štiri kronovine, ki nimajo 350.000) preveč mandatov: Dol. in Gor. Avstrijsko in Češko, vsaka enega preveč, Galicija pa štiri premalo. Kranjska enega premalo. Da ima Kranjska 520.000 prebivalcev, glej: Hickmanns geogr. statist. Taschen-Atlas v. Oest.-Ung.

(Slovensko gledališče.) Danes ni slovenske predstave. Pri prihodnji predstavi v četrtek poje se drugič preteklo soboto tako nepričakovano dovršeno proizvajani Gounodov „Faust“, na kar opozarjamo ljubitelje lepe glasbe po deželi.

(Iz Planine) se nam poroča, da je umrl 23. t. m. občesploštvani Jožef Dolenec v 74. letu starosti, možak stare korenine, poštenjak skozi in skozi in vnet katoličan, da malo taci. Blizu 50 let je opravljaj službo cestarja pri državni cesti s toliko zvestobo in natančnostjo, da so ga stavili v vzgled mlajšim. Vžil je v tej službi mnogo truda in mraza, zlasti v zimski dobi ob burji in snežnih viharjih. A vkljub temu ni hotel pustiti priljubljenega dela na cesti, dasi so mu sinovi prigovarjali. Ako ne bi bil obolel in dalje časa ležal bolan na postelji, bi bil bržkone umrl z grebeljco v roki. Celo zadnji dan življenja, ko mu je že duh nekoliko otemnel, je blele o cesti. Tako zvestega in za svojo skromno službo vnatega cestarja ne bodo kmalu dobili. Zaslužil bi bil kako višje priznanje. Rajni je obiskoval šolo v Postojini, ki je morala biti izvrstno vrejena, kajti Dolenec je pisal in govoril nemški, da bi bil marsikatega osmošolca posekal. Dasiravno kot cestar ni imel Bog vé kako dobre plače, je vendar znal tako varčevati, da si je kupil lepo posestvo in štiri sinove v šolah vzdrževal. Dva sta duhovnika, profesor dr. Jožef Dolenec in mlajši Vincencij, semeniški duhovnik v Gorici. Tretji je kot logar v službi kneza Windischgrätza, četrti pri dacu. Peti sin, izvrsten mladenič, je žalibog našel smrt v valovih Unce. Vseh pet je služilo v c. kr. armadi. Bog daj več tako skrbnih očetov, tako delavnih in varčnih gospodarjev in tako pobožnih katoličanov, kakor je bil rajni oče „Žogar“ v Planini.

(Od Sv. Gregorja) 23. febr.: Danes začnem pri vremenu. Pustne dneve je bilo vreme prav prijazno, na pepelnico je bilo prav gorko. Danes dne 23. t. m., kó to pišem, je pa vse drugače. Burja tuli in sneg nosi sem ter tje. Mraz je tak, da še letos nismo imeli tacega. — Vode bo zmanjkalo. — Splošna je nevolja, ker so povikšali deželno naklado!

(Po občinskih volitvah na Brezovem.) Kaj tacega še ni doživel naš stari očeak Kum in tudi ne litijski gospod okrajni glavar. Imeli smo tudi tukaj pri nas na Kumljanskem občinske volitve, ali vendar ni bilo tako hudo, dasiravno se tudi prizadevata ovreči neka dva sitneža, pa ne vem, če bo šlo. Na Brezovem je bilo pa vse drugače. Katastralna občina je spravila vse volilce po koncu in ravno tako si mislita Polšnik in Košca, da ne smeta zaostati. Toda pri teh je več volilcev ostalo doma, ali pa nekateri pričujoči še celo niso smeli voliti. Kolike se je trudil stari in zdaj zopet novi župan, ki ima svoj sedež na Gobi, da bi se mu ne bil spodmaknil županski stol. Zavrl je volitve tja na Brezovo, v tretjo župnijo, kamor je imela večina volilcev iz Polšnika in Košče po dve in tri ure hoda. Pošiljal je vabila, hodil nekaj dni sam neprenehoma okrog, lovil in delil pooblastila in, če je bilo treba, tudi grozil in žugal. Gospod Jeretin tudi ni smel izostati. Priti so namreč morali na volitev vsi močje, „kar leze in gre“ iz sosednih občin, če ima le kdo jedno ped zemlje v polšniški občini in plačuje kak novčič davka, ali so pa tudi morala plantati pooblastila in še kaka diploma. Glejte in čujte, tako ima tudi gosp. Jeretin, ker si je baje iztekel lavorov venec kot načelnik cestnega odbora in ima nekake posebne zasluge pri polšniški cesti (!) A ta diploma je prav čudna. Imeli so sicer neki očka židano ruto za vratom, ko

so jo nesli ali peljali tja doli v Litijo, pa vendar niso vedeli, kaj prav za prav pomeni tista „diploma“ in tudi tedanji občinski odbor ves ne vé, kdaj je bil ta velezaslužni mož izvoljen za častnega občana. Zato mu je tudi neki volilec očital, da njegova diploma ne zasluži drugega, kakor da je vrže v Savo in jo voda odnese. Ta gospod se je tudi repenčil, da so ljudje nahujskani, ki so se pa le prišli potegovat za svojo pravico. Ljudem se je pa posebno smilil gospod duhovnik iz Polšnika, ker so ga vsi povprek napadali: okrajni glavar, oče župan in še nekateri drugi sitneži; tako da je moral zapustiti volišče. Okrajni glavar je baje očital temu gospodu, da se zanj ne spodobi delati za volitve, ampak njegovo delo je v cerkvi. Posebno čudno se je zdelo ljudem, kako da se okrajni glavar tako ogreva za starega župana. Ali je po njegovem mnenju on jedini mož, kateri je za vse zmožen? Zakaj še ni dobil za svoje velezasluge zlatega križa ali pa že ni povzdignjen mej svetnike okrajnega zastopa? Pred volmi pa, kateri vlečejo košico, mora župan deli z voza poditi z dolgo brezovko polhe, ki svoje repke zvijajo kakor vprašaj in potem pa stegujejo kakor klicaj. Hočejo namreč kazaje reči: „Zakaj to? Ni po pravici to in ne bo vedno tako!“ Pa še nekaj. Naredite svojemu novemu in staremu županu za njegove prevelike zasluge zlat županski stol, da se bo svetil in videl daleč okrog. Toda kmalu bi se bila jaz revica zmotila, ne zlat stol, ampak raje stol iz „gobe iz te fine robe“ z napisom: „Zaviraš, zaviraš visoki župan, — Bojim se, Zavrl, da boš še teptan!“

(Umrli) je dne 23. t. m. na Gori pri Sodražici Magdalena Gornik, o kateri je bilo svojedobno zaradi njenih „zamaknenj“ mnogo govorjenja. — Pogreb bo v sredo ob 10. uri dopoldne. — Naj v miru počiva!

(Dar.) G. Jernej Vurkelc, kapelan v Gornjem Gradu, daroval je 4 gld. za pogorelko-vdovo s sedmero otroci v Kolovratu. — Bog plačaj blagemu dobrotniku!

(Razpisane službe.) Na dvorazrednici v Loškem potoku je razpisano do 20. marca drugo učno mesto v IV. plačilnem razredu s prostim stanovanjem. — Na štirirazredni ljudski šoli v Metliki je začasno namestiti mesto učitelja z letno plačo 360 gld. Prošnje je vložiti do 15. marca.

(Iz Celja.) 23. februvarija. Letošnje pustne dni obhajala se je v celjski farni cerkvi tridnevna pobožnost na čast presv. Rešnjemu Telesu prav slovesno. Vsak dan bile ste dve pridigi o presv. zakramentu. Ljudstvo se je te slovesnosti marljivo udeleževalo ter je milostljivemu gosp. opatu iz srca hvaležno. Gotovo se je mnogo hudega zabranilo. — Od 5. do 12. marca pa bo ponovljenje svetega misijona. Vodila ga bodeta iskrena očeta Doljak in Vrhovec. Bog daj obilo blagoslova. — Nemške postne pridige v Marijini cerkvi ima vsak petek od 6. do 7. ure zvečer o. Liensberger, superior iz Jezusovega reda v Ljubljani. Bog daj, da bi bilo tudi mnogo poslušalcev.

(Iz Pulja) se poroča, da je oblastvo dalo zapreti vse ljudske šole, ker se razširjajo kužne bolezni mej šolskimi otroci.

Društva.

(Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) je imelo svojo 90. vodstveno sejo dne 13. februvarija t. l. v pisarni „Slovenske Matice“. Začetek seje ob pol 3. uri popoldne. — Navzočni: Tomo Zupan (prvomestnik), Anton Koblar (blagajnik), Ivan Murnik, Luka Svetec (podpredsednik), dr. Ivan Svetina in And. Zamejic. Prvomestnik otvori sejo z običajnim pozdravom ter prebere tik pred sejo došle dopise. — Blagajnik naznani, da je družba od 5. decembra 1895. leta do 13. februvarija 1896. leta imela 4447 gld. 92 kr. dohodkov in 6541 gld. 2 kr. troškov, primanjkljaj znaša torej 2093 gld. 10 kr. Za šolsko poslopje v Velikovu je ta čas družba plačala 3300 gld., za nakup in popravilo šolske hiše v Trstu pa 1500 gld. 80 kr. — Ko so se sprejeli razni nasveti in rešile prošnje, zaključil prvomestnik sejo ob pol 7. uri zvečer.

(Društvo za podporo obolelih duhovnov) za Avstrijo in Nemčijo ima 5. marca ob pol 5. uri popoldne v Rudolfinumu v Gorici občni zbor. Na dnevnem redu je: 1. Poročilo o

delovanju društva. 2. Volitev predsedstva. 3. Služajni predlogi, ki naj se pa vsaj tri dni prej javijo predsedniku prelato D. Filipu v Gorici.

(Rudeči križ.) Občni zbor gospejnega pomočnega društva Rudečega križa za Kranjsko vrši se bode dne 28. t. m., ob 11. uri dopoldne v stanovanju predsednice, Turjaški trg št. 5, III. nadstropje, s sledečim vsporedom: 1. Gospodarstveno poročilo. 2. Račun za leto 1895. 3. Volitev štirinajstih društvenih odbornikov in dveh namestnikov.

(Ljubljansko uradniško konsumno društvo) je v preteklem letu imelo 336 članov, kateri so imeli vplačanih 11453 gld. deležev. Premikov je bilo v preteklem letu 38.578 gld., čistega dobička 1427 gld., rezervnega zaklada 1850 gld.

(Posojilnica v Dobrépoljah) registrirana zadruga z neomejeno zavezo. Iz poročila o tej vrli posojilnici posnamemo nastopno: Ta zavod je začel poslovati dne 14. svečana 1895. Pri ustanovitvi posojilnice so se čuli razni glasovi in skoraj vsi smo nekako boječe zrl v prihodnost. Toda bojazen se ni obistinila; računski sklep presega vse naše nade, in danes moramo biti ponosni na svojo posojilnico. Račun kaže po komaj desetmesečnem poslovanju do 31. grudnia 1895 dohodkov 44.724 gld. 6 kr., izdatkov pa 43.875 gld. 85 kr.; torej je bilo denarnega prometa 88.599 gld. 91 kr. Po bilanci je društvenega imetja 37.451 gld. 32 kr., med tem terjatev 36.437 gld. in gotovine v blagajni 848 gld. 21 kr. Pasiva znašajo 37.451 gld. 32 kr., med tem hranilnih vlog po stanji 31. grudnia 1895 (s prišteti obrestmi) 35.599 gold. 12 kr., 1000 gld. brezobrestnega posojila kranjske hranilnice in 150 gld. brezobrestnega posojila slav. deželnega odbora. Čistega dobička je bilo 240 gld. 33 kr., ki se vpiše v smialu § 12 pravil kot društveni rezervni zaklad, t. j. kot čisto društveno premoženje. Deležnikov je pristopilo 109. Posojila so se dala 101krat, hranilnih knjižic je pa bilo 84, na katere se je vložilo 107 krat. Hvaležni se spominjamo svojih dobrotnikov in podpornikov, zlasti sl. kranjske hranilnice, ki nam je podarila 100 gld. za ustanovne stroške in je dala 1000 gld. brezobrestnega posojila za 3 leta; potem visokega deželnega odbora, ki nam je dal brezobrestno posojilo 150 gld.; in naposled vseh naših prijateljev, ki so nas podpirali in nam zaupali, kar svedoči lepo število velikih hranilnih vlog. Pred vsem smo pa hvaležni Bogu za njegov blagoslov. Nesebično smo delovali za gnutni in duševni blagor našega vrliga ljudstva in takó bomo delali tudi v bodočnosti ne zmené se za vsa zlobna podtikanja in natolcevanja naših neprijateljev. Neustrašeni in neutrudno bomo skušali doseči svoj cilj: „gospodarsko neodvisnost kmetškega ljudstva in vničenje škodljivega vpliva oderuškega kapitala. Zato prosimo pomoči in podpore vseh naših prijateljev tudi v bodočnosti, zlasti pa prosimo božjega blagoslova. Pomozi nam Bog!“ — V načelnstvu so: Anton Novak l. r., načelnik. Janez Drobnič l. r., Fran Jaklič l. r., Janez Erčul l. r., Fran Znidaršič l. r., Matija Hudovernik l. r., Matija Prijatelj l. r., Alojzij Vdovič l. r., Janez Adamič l. r., Ivan Brenec l. r., odborniki. Računska pregledovalca: Andr. Ramoveš l. r., Matej Rihar l. r.

Telegrami.

Državnozborna volitev v gorenjsko-notranjski mestni skupini.

Vrhnika, 25. februvarija. Jelovšek je dobil 79, Koblar 19 glasov; jedna glasovnica je bila prazna.

Tržič, 25. februvarija. Jelovšek je dobil 24, Koblar 14 glasov.

Škofja Loka, 25. februvarija. Oddanih 70 glasov; od teh je dobil Jelovšek 13, Koblar pa 57 glasov.

Postojna, 25. februvarija. Jelovšek 20, Koblar 65.

Radovljica, 25. februvarija. Jelovšek 34, Koblar 34 (39).

Idrija, 25. februvarija. Koblar 126, Jelovšek 28.

Kamnik, 25. februvarija. Jelovšek 62, Koblar 57 glasov.

Mentone, 25. februvarija. Cesar Franc Josip je dospel sem včeraj dopoldne ob 1/2 11. uri. Po kratkem prestanku se je odpeljal s cesarico Elizabeto na predgorje St. Martin, kjer ju je navdušeno pozdravljala navzoča množica. Vreme je zelo prijetno.

Dunaj, 25. februvarija. „Wiener-Zeitg.“ poroča: Cesar je imenoval svetnika pri deželni vladi v Celovcu, grofa Clary Aldringen za dvornega svetnika ter mu izročil vodstvo deželne vlade v Šleziji.

Najbolje priporočena
za prekrbljenje vseh
v kurznem listu
namenjen in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,
I. Bezlirk,
Stefansplatz
Nr. 11, Parterre

Dunaj, 25. februarja. V današnji seji poslanske zbornice je izjavil naučni minister mej drugim, da se že vrše pogajanja glede ustanovitve stolice za slovenski jezik na graškem vseučilišču.

Dunaj, 25. februarja. Včeraj dopoldne je v sprejel ministerski predsednik deputacijo uradnikov, ki so mu izrekli toplo zahvalo za ravno predloženo vladno predlogo.

Praga, 24. februarja. Blizu postaje Horatic na progi Heb-Praga je skočil včeraj s tira brzovlak iz dosedaj neznanih vzrokov. Poškodovan ni bil nihče.

Budimpešta, 24. februarja. Včeraj so priredili tukajšnji socijalni demokratije shod z dnevnim redom: „Slavnost tisočletnice in zahteve socijalistov“, ter „1. maj in njegov pomen.“ Shoda se je vdeležilo 2500 oseb. V agitatoričnih govorih se je ostro napadala buržoazija. Policijski komisar, katerega opominom se niso hoteli pokoriti, moral je zaključiti zborovanje.

Budimpešta, 25. februarja. Finančni odsek poslanske zbornice je v sprejel v včerajšnji seji proračunski provizorij do konca maja. Ministerski predsednik je izjavil, da vlada ne namerava razpustiti držav. zbora, in bode v slučaju, ako se ne reši pravočasno proračun, predlagala nadaljni provizorij.

Budimpešta, 25. februarja. Na željo ogerskih poljedelcev je odredil poljedelski minister mejnarodni poljedelski kongres, ki se otvori 17. septembra. Dnevni red bode obsegal točko: Razgovor o vzrokih padanja žitnih cen in določitev v to svrhu potrebnih sredstev. Zborovanja, ki bo trajalo kakih trinajst dni, se udeleži tudi avstrijski minister grof Ledebur.

Belgrad, 25. februarja. Dosedanji vodja administracijskega oddelka Kristić je imenovan namestnikom sekojskega načelnika v zunanjem ministerstvu. — Kralj je podelil

ruskemu generalu Kumarevu veliki kordon Takova-reda.

Berolin, 25. februarja. Borzna komisija državnega zbora je z vsemi proti 3 glasovom vsprejela načrt glede uvedbe borznega davka.

Proti revmatičnim bolečinam
uporablja se za vrbiranje bolečih telesnih delov
antirheumon lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta).
Cena steklenic 25 kr. 125 (50-2) 5

Umrli so:
23. februarja. Karolina Kovač, poštnega sluge žena, 38 let, Marije Terezije cesta 14, jetika.
24. februarja. Dr. Josip Sajovic, odvetnik, 58 let, Strmi pot 1, otrpnenje srca in plućica.

Tuji.
23. februarja.
Pri **Stonu:** Hellinger, Osouška iz Gmünd-a. — Kraus Kluger, Herling z Dunaja. — Beyer iz Wels-a. — Wortmann z Reke. — Manpler iz Trsta. — Rešek iz Siska. — Weiss in Pultzer iz Zagreba. — Devetak iz Kobarida. — Rosenberg iz Vel. Kaniže.
Pri **Maliču:** Glück, Pušenjak, Köstler, Löwensohn in Kamauf z Dunaja. — Schirr iz Monakevega. — Globočnik iz Kranja. — Mehl iz Trsta. — Lerkowitz iz Gradca. — Wachs, Schreiber iz Lundenburg-a.
Pri **Lloydu:** Šelach iz Kočevja. — Golob iz Toplice.
Pri **Južnem kolodvoru:** Stamatis iz Trebnjega.
Pri **Bavarskem dvoru:** Girardi iz Trsta.

Meteorološko poročilo.						
Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tempera- tura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm
24	9. zvečer	741.2	—6.2	pr. m. svah	sneg	8.6
25	7. zjutraj	737.2	—5.7	sr. svah.	sneg	
	2. popel.	736.6	—2.4	sr. vzvzh.	oblačno	
Srednja včerašnja temperatura —4.9°, in za 5.6° pod normalom.						

Eksekutivne dražbe.
Matevža Žnidaršiča od Sv. Trojice zemljišča (2785 gl.) dne 9. marca in 8. aprila v Ložu.
Marke Kerina z Ravne zemljišče (310 gl.) dne 11. marca in 11. aprila na Krškem.

Antona Zagarja iz lake Vasi nepremakljivo posestvo (14.129 gl.), terjatev 100 gl., dne 9. marca in 11. aprila v Ljubljani.

Janeza Kocjančiča s Hriba zemljišče (300 gl.), terjatev 59 gl. 6%, kr., dne 23. marca in 22. aprila (ponovitev) v Ložu.

Janeza Laha iz Gradiškega zemljišče (842 gl.), terjatev 190 gl., dne 23. marca in 22. aprila (ponovitev) v Ložu.

Zahvala. 150 1-1
Prečast. gospoda Šimen Zupan, župnik na Ježici, Janez Azman, deželni poslanec in župnik v Gorjah, sta vsaki po 200 kron darovala za novo župnišče v Kropi, za kar jima ključemo: Bog povrni!
Fran Hoenigman, župnik.
Josip Jalen, Luka Hafner, ključarja.

Dobra in izučena 143 2-2
prodajalka
od 30-40 let stara, se sprejme takoj za specijalno prodajalnico in prodajo tobaka pri J. Modiču v Novi Vasi. — Pogoji se zvedo pri dotičnem.

Najboljše kakovosti, blago-dejen, oživljajoč, krepien, in zlasti sredstvo za vzbujanje teka je

Želodčni ali Marijacejski likér

1 steklenica 20 kr., 6 steklenic 1 gl., 3 ducate steklenic 4 gl. 80 kr.

Dobiva se v 442 8

lekarni Ubaldia pl. Trnkóczy-ja
v Ljubljani, zraven rotovža

in se vsak dan s prvo pošto razpošilja.

Št. 4407. 101 3-3

Razpis natečaja.

Zaradi dobave škie za zgradbo novega poslopja na mestu bivše vsled potresa podrte hiše meščanske bolnice v Ljubljani, razpisuje se

javni natečaj

in določujeta za dva najboljša projekta

darili v znesku 2000 in 1200 kron.

Konkurenčni izdelki imajo izvedeni biti v škičah vs-h nadstropij v merilu 1:200.
Tega merila se je tudi držati pri prereзах in facadah.
Odlikovani projekti pridejo v popolno neomejeno oblast mestnega magistrata, kateri si poleg tega pridržuje pravico do nakupa daljših konkurenčnih projektov.
Za presojo konkurenčnih izdelkov, katere je vložiti pri podpisnem magistratu do

15. aprila 1896. l. opoludne,

so veljavna določila avstrijskega društva inženjerjev in arhitektov za podelitev nagrad, sprejeta v seji dne 27. aprila 1889. l.

Imena presojevalcev došlih konkurenčnih izdelkov priobčila se bodo pred pretekom dobe natečaja.

Stavbinski program in drugi potrebni pripomočki dobivajo se pri podpisnem magistratu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dne 5. svečana 1896.

Tovarniška zaloga papirja po originalnih cenah.

Jos. Petrič

v Ljubljani, Vegove ulice št. 8 (poleg realke).

Priporočam čast. gg. trgovcem, o. kr. bilježnikom in odvetnikom, kakor tudi raznim uradom in pisarnam

svojo bogato na novo ustanovljeno tovarniško zalogo raznega papirja

po najnižjih originalnih cenah.

V zalogi imam vse v mojo stroko spadajoče papirje, kakor pisarniške, pisemske, dokumentne, ovojne in druge papirje, ter tudi pečatni vosek, črnilo in vsakovrstne kuverte od najmanjše do največje.

Prevzemam tudi razna tiskarska dela za gg. trgovce, o. kr. bilježnike, odvetnike in sploh za vse urade in zagotavljam za najokusnejše delo in po najnovejšem sistemu.

Proseč, da bi me čast. gg. odjemalci kot domačina s svojimi naročbami podpirali, jih vže naprej zagotavljam, da se bodem vedno trudil jih zadovoljiti v vsacem obziru in sicer najmanj toliko, kakor vsaka moja konkurenca, ter beležim odličnim spoštovanjem

137 3-2

Josip Petrič.

Uzorci na željo brezplačno in poštnine prosto.

Blago izberno in dovoljujem č. gg. trgovcem in večjim naročnikom popust.

Dunajska borza.		
Dne 25. februarja.		
Skupni državni dolg v notah	100 gl. 90 kr.	
Skupni državni dolg v srebru	100 " 95 "	
Avstrijska zlata renta 4%	121 " 95 "	
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 " 40 "	
Ogerska zlata renta 4%	122 " 25 "	
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 " 05 "	
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gl.	995 " — "	
Kreditne delnice, 160 gl.	379 " 75 "	
London vista	120 " 75 "	
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 " 95 "	
20 mark	11 " 79 "	
20 frankov (napoleonador)	9 " 65 "	
Italijanski bankovci	42 " 95 "	
C. kr. cekini	5 " 65 "	
Dne 24. februarja.		
4% državne srečke l. 1854, 250 gl.	151 gl. — kr.	
5% državne srečke l. 1860, 100 gl.	158 " — "	
Državne srečke l. 1864, 100 gl.	193 " 25 "	
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 " 35 "	
Tisne srečke 4%, 100 gl.	142 " 25 "	
Dunavske vravnave srečke 5%	128 " — "	
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107 " — "	
Posojilo goriškega mesta	112 " — "	
4% kransko deželno posojilo	98 " 50 "	
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 " 25 "	
Prioritetne obveznice državne železnice	224 " — "	
" južne železnice 3%	169 " 20 "	
" južne železnice 5%	130 " 40 "	
" dolenskih železnic 4%	99 " 50 "	
Kreditne srečke, 100 gl.	198 gl. — kr.	
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gl.	136 " — "	
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gl.	18 " 50 "	
Rudolfove srečke, 10 gl.	23 " 75 "	
Salmove srečke, 40 gl.	67 " 75 "	
St. Genois srečke, 40 gl.	72 " 50 "	
Waldsteinove srečke, 20 gl.	54 " — "	
Ljubljanske srečke	22 " — "	
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gl.	172 " 90 "	
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3495 " — "	
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gl.	464 " — "	
Akcije južne železnice, 200 gl. sr.	99 " 50 "	
Dunajskih lokal. železn. delniška družba	64 " — "	
Montanska družba avstr. plan.	85 " 90 "	
Trboveljska premogarska družba, 70 gl.	168 " — "	
Papirnih rubljev 100	128 " 61 "	

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Kavarovanje za zgube pri izgibanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.
Kuliantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarniška delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in bančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visokega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.